

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 256/2019-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. júna 2019 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej, zo sudcov Miroslava Duriša a Mojmíra Mamojku (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], [REDAKČNÝ ZNAČENIE], zastúpenej advokátkou JUDr. Alicou Petrovskou Homzovou, Moyzesova 46, Košice, pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 31 Cb 58/2016 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. novembra 2018 doručená ústavná sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] (ďalej len „sťažovateľka“, v citáciách aj „žalobca“ alebo „sťažovateľ“), [REDAKČNÝ ZNAČENIE], pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 31 Cb 58/2016 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľka vo svojej ústavnej sťažnosti okrem iného uviedla:

„Ako žalobca som účastníkom súdneho konania o zaplatenie 1215,82 EUR s príslušenstvom pôvodne vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 31Cb 58/2016, ktoré bolo začaté na základe mnou podanej žaloby zo dňa 13.10.2015. Návrh na vydanie platobného rozkazu bol podaný na Okresnom súde Košice I.

Dňa 14.4.2016 bol súdny spis z dôvodu miestnej príslušnosti postúpený z Okresného súdu Košice I Okresnému súdu Bratislava I. Vec bol následne predložená Krajskému súdu v Bratislave, ktorý Uznesením zo dňa 31.5.2016 rozhodol, že miestne príslušným súdom na prejednanie a rozhodnutie veci je Okresný súd Bratislava II.

Spisový materiál bol Okresnému súdu Bratislava I vrátený z Krajského súdu v Bratislave dňa 2.6.2016. Dňa 9.6.2016 bol daný pokyn spisovej kancelárii súdneho oddelenia 31Cb na postúpenie veci Okresnému súdu Bratislava II. Od 9.6.2016 až do podania sťažnosti na prietahy v konaní nebol Okresným súdom Bratislava I realizovaný žiaden úkon vo veci, t.j. spis nebol postúpený na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Bratislava II.

Vzhľadom k tomu, že vec bola stále vedená na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 31Cb 56/2016 a nebolo mi doručené Uznesenie o určení miestnej príslušnosti Krajský súdom v Bratislave, iniciovala som prostredníctvom právneho zástupcu podanie sťažnosti na prietahy v konaní.

Až po podaní sťažnosti na prietahy v konaní predsedovi Okresného súdu Bratislava I v auguste 2018 došlo k zisteniu, že predmetný spis nebol stále postúpený na vybavenie miestne príslušnému Okresnému súdu Bratislava II. Dňa 24.8.2018 bolo môjmu právnenému zástupcovi doručené Uznesenie o určení miestne príslušného súdu zo dňa 31.5.2016. (Doručené OS Bratislava I 2.6.2016).“

3. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že súdny spis napadnutého konania bol miestne príslušnému Okresnému súdu Bratislava II na prejednanie a rozhodnutie doručený 7. septembra 2018.

4. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti okrem iného ďalej uviedla:

„Od podania žaloby uplynuli viac ako 3 roky, a vo veci doteraz nebolo realizované ani jedno pojednávanie, nehovoriac o rozhodnutí súdu prvého stupňa. Dĺžka konania doposiaľ v danom prípade presahuje akékoľvek ponímanie štandardnej dĺžky konania.

Viac ako 2 roky po rozhodnutí o určení miestneho príslušného súdu, Okresný súd Bratislava I nepostúpil spis na prejednanie a rozhodnutie miestne príslušnému súdu. Dovolím si tvrdiť, že ak by z mojej strany nedošlo podaniu sťažnosti na prietahy v konaní, spis by sa na nepríslušnom súde nachádzal do dnešného dňa.“

5. Sťažovateľka napokon uviedla:

„Na základe vyššie uvedených skutočností máme za to, že postupom Okresného súdu Bratislava I t.j. jeho nečinnosťou v konaní došlo k prietahom v konaní a tým porušeniu môjho základného práva garantovaného Ústavou SR a to práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, navrhujem, aby Ústavný súd na základe vyššie uvedených skutkových a právnych skutočností a vykonaného dokazovania vo veci

nálezom rozhodol:

1./ Základné právo sťažovateľa, právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, zaručené ustanovením článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, bolo v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 31Cb 58/2016 porušené.

2./ Ústavný súd SR priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 5 000 €, ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3) Okresný súd Bratislava I je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy konania na účet právneho zástupcu JUDr. Alici Petrovskej Homzovej, advokáta, Advokátska kancelária Moyzesova č. 46, Košice do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

6. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v čl. I § 1 až § 13 a § 16 až § 28 a § 32 až § 248 a § 250 a § 251. V zmysle § 246 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sa tento zákon použije aj na konania začaté do 28. februára 2019, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované.

8. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

9. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. Podstatou ústavnej sťažnosti a predmetom konania pred ústavným súdom je uplatnenie nároku sťažovateľky na ochranu pred postupom Okresného súdu Bratislava I, ktorým malo byť porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných

priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

11. Ústavný súd je podľa § 45 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľka domáha.

Ústavný súd teda môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľka domáha v petite svojej ústavnej sťažnosti, a vo vzťahu k tým subjektom, ktoré označila za porušovateľov svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy). V danom prípade sťažovateľka v petite ústavnej sťažnosti za porušovateľa označeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy označila Okresný súd Bratislava I.

12. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase doručenia ústavnej sťažnosti ústavnému súdu už nemohlo dochádzať k namietanému porušeniu označeného práva, vtedy ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú [§ 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde]. Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovateľný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05).

13. Ústavný súd zistil, že Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 1 Ncb 16/2016-41 z 31. mája 2016 rozhodol, že miestne príslušným súdom na prejednanie a rozhodnutie veci je Okresný súd Bratislava II, ktorému predmetný súdny spis z Okresného súdu Bratislava I bol na základe uvedeného doručený 7. septembra 2018.

V tejto súvislosti sťažovateľka v ústavnej sťažnosti sama potvrdila, že „*Uznesenie o určení miestne príslušného súdu zo dňa 31.5.2016*“ bolo doručené jej právnomu zástupcovi 24. augusta 2018.

Ústavný súd taktiež poukazuje na to, že sťažovateľka z upovedomenia o spôsobe vybavenia sťažnosti na prietahy z 28. augusta 2018, ktoré 10. septembra 2018 prevzala jej právna zástupkyňa, mala informáciu o tom, že zákonná sudkyňa dala 15. augusta 2018 pokyn kancelárii na postúpenie veci Okresnému súdu Bratislava II. Okrem uvedeného sa predsedníčka Okresného súdu Bratislava I v upovedomení o vybavení sťažnosti sťažovateľke za vzniknuté prietahy ospravedlnila a taktiež oznámila, že požiadala zákonnú sudkyňu a jej asistentku, „*aby vo veci ďalej postupovali plynule a bez zbytočných prietahov*“.

14. Keďže sťažovateľka, kvalifikovane právne zastúpená, napriek vedomosti o uvedených skutočnostiach namietala porušenie označeného práva postupom Okresného súdu Bratislava I v napadnutom konaní ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu až 6. novembra 2018, teda v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva Okresným súdom Bratislava I už nemohlo dochádzať, ústavný súd ústavnú sťažnosť v súlade s § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

15. Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá, bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších návrhoch sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2019